

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/40/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010023
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010023.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. F., prechodne bytom: G. H., chatka pri RD 444, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava, trestne stíhanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 19.6.2024 prejednal odvolania obžalovaného A. B. a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 5.4.2024, sp. zn. 6T/1/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokurátora z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 5.4.2024, sp. zn. 6T/1/2024, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že pod vplyvom alkoholu dňa 23. 08. 2023 v čase okolo 13:50 hodine v chatke bez popisného čísla v blízkosti rodinného domu v G. H., D. XXX, verbálne napadol svoju družku I. J., ktorej minimálne 5-krát vulgárne nadával a následne sa jej vyhrozil, že ju zabije, čo zopakoval minimálne 5-krát, čím konanie obvineného vyvolalo u poškodenej obavu o život a zdravie.

Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 2, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 s prihladnutím na § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 73 odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno d) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor a obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podali v zákonnej lehote proti nemu písomne odvolanie proti výrokom o treste.

Prokurátor v úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Okresný súd Trenčín rozsudkom sp. zn. 6T/1/2024, vyhlásenom na hlavnom pojednávaní dňa 05.04.2024, uznal obžalovaného A. B. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že pod vplyvom alkoholu dňa 23.08.2023 v čase okolo 13:50 hodine v chatke bez popisného čísla v blízkosti rodinného domu v G. H., D. XXX,

verbálne napadol svoju družku I. J., ktorej minimálne 5-krát vulgárne nadával a následne sa jej vyhrozil, že ju zabije, čo zopakoval minimálne 5-krát, čím konanie obžalovaného vyvolalo u poškodenej obavu o život a zdravie. Okresný súd Trenčín uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste v neprospech obžalovaného bolo dňa 08.04.2024 zahlásené odvolanie prokurátora, čo do výroku o treste z dôvodu, že uložený trest je neprimerane nízky. Samosudca Okresného súdu Trenčín vykonal dňa 05.04.2024 hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný A. B. urobil v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku vyhlásenie, pričom uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne bolo vykonané dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste, kedy bol oboznámený znalecký posudok č. 64/2023 vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatrie K. L. M., aktuálny odpis registra trestov ako aj výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Na základe takto oboznámených listinných dôkazov súd uložil obžalovanému vyššie uvedený trest. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd konštatoval u obžalovaného jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona - obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený a dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti súdu. Súd pri svojom rozhodovaní prihliadol aj na skutočnosť, že hrozba 6 mesačného trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, ktorý bol odsúdenému predtým za rovnaký trestný čin uložený, nevedla k jeho náprave.

S úvahou súdu, ktorá ho viedla k uloženiu trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov sa nestotožňujem z nasledovných dôvodov:

Obžalovaný A. B. bol v minulosti až desaťkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, pričom pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona už bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/46/2022 zo dňa 14.06.2022, právoplatným toho istého dňa, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov, zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Predmetného skutku sa obžalovaný dopustil rovnako voči poškodenej I. J.. Nakoľko obžalovaný počas uvedenej skúšobnej doby nevedol riadny život, bol mu nariadený výkon trestu od 05.09.2023 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 07.01.2024. Ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou doposiaľ nebolo vykonané.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Trenčín sp. zn. 0T/191/22 zo dňa 29.11.2022, právoplatným tým istým dňom, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 1.000,- Eur, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, zákaz činnosti riadiť motorové vozidlo v trvaní 24 mesiacov a prepadnutie vecí.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený A. B. bol doposiaľ 3-krát priestupkovo riešený, a to pre priestupky na úseku dopravy, ale aj pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, kedy sa vulgárne vyjadroval vo vzťahu k poškodenej I. J..

Na základe uvedeného mám za to, že výmera trestu odňatia slobody, ktorú súd uložil obžalovanému (12 mesiacov) nezohľadňuje predovšetkým osobu obžalovaného. Obžalovaný bol desaťkrát súdne trestaný, pričom už bol za rovnaký trestný čin odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom (a následným výkonom), ktorý sa zjavne minul účinku, nakoľko obžalovaný sa po cca 2 mesiacoch skúšobnej doby dopustil opätovne trestného činu nebezpečného vyhrážania, opätovne na rovnakej blízkej osobe a opätovne pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný je závislý na alkoholických nápojoch. Na menovaného bolo pôsobené tak ukladaním podmienených trestov ako aj ukladaním nepodmienených trestov odňatia slobody. Možno konštatovať, že všetky doterajšie uložené nepodmienené tresty odňatia slobody ako najprísnejšia forma sankcie nespĺnili svoj účel.

Účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Na uvedenú všeobecnú formuláciu upravujúcu postup súdu pri ukladaní trestu nadväzuje ustanovenie § 34 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä

na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Citovanými ustanoveniami Trestného zákona sa súd pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. dôsledne neriadil.

S prihliadnutím na osobu páchatela a všetky okolnosti prípadu zohľadňujúce charakter trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil je zrejmé, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nie je úmerný k osobe obžalovaného, nezodpovedá princípu individuálnej a generálnej prevencie trestu, a teda takýto druh trestu nesplní svoj účel v zmysle § 34 Trestného zákona. Mám za preukázané, že účel trestu by mohol naplniť len trest odňatia slobody v prísnejšej výmere so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Jedine trest v takejto forme a výmere zohľadňuje všetky skutočnosti a kritériá rozhodné pre určenie druhu a výmery trestu podľa § 34 odsek 1 a odsek 4 Trestného zákona.

Navrhujem preto, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku Krajský súd v Trenčíne zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/1/2024 zo dňa 05.04.2024 v časti výroku o treste voči obžalovanému A. B. a následne za použitia ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému zákonný, primeraný a spravodlivý trest, a to trest odňatia slobody v prísnejšej výmere uvedenej v § 360 odsek 2 Trestného zákona so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.“

Obhajca v úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Označený rozsudok pokladám za nezákonný vo výroku o treste. Nezákonnosť vidím v tom, že súd pri ukladaní trestu nezohľadnil všetky zásady pre ukládanie trestu uvedené v § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o okolnosti vzťahujúce sa k zabráneniu mi v ďalšej trestnej činnosti a výchovy k riadnemu životu, tieto prvky by boli dostatočne zabezpečené kratším trestom odňatia slobody.

K spáchaniu skutku som sa priznal, spolupracoval som a svoj čin som oľutoval. Mám zato, že výška trestu na ktorý som bol odsúdený je vysoká a to aj s ohľadom na skutočnosť, že poškodená I. J. bola v čase spáchania skutku taktiež pod vplyvom alkoholu, vypovedala ku skutku pod vplyvom alkoholu a to dňa 23.08.2023, kedy sa na jej zavolanie dostavila polícia. O 14,30 hod bola vykonaná dychová skúška s pani J. s výsledkom 0,69 mg/L .

Pri výsluchu dňa 24.08.2023 odmietla svedkyňa - poškodená pani J. využiť svoje právo podľa § 130 Trestného poriadku vypovedať čo svedčí o skutočnosti, že moje konanie v nej nevyvolalo obavu o život a zdravie.

Výpoveď svedka predstavuje jeden z dôkazných prostriedkov, preto sa vyžaduje, aby bola získaná zákonným spôsobom. Nakoľko pani J. vypovedala dňa 23.08.2023 pod vplyvom alkoholu, nemožno takto vykonaný výsluch svedka považovať v konaní za dôkazný prostriedok získaný zákonným spôsobom a to už aj s ohľadom na skutočnosť, že pani J. odmietla pri výsluchu, ktorý sa konal dňa 24.08.2023 vypovedať.

Ďalej chcem poukázať na skutočnosť, že som riadne zapojený do pracovného procesu.

V práci som nemal žiadne absencie a každé ráno som sa musel podrobiť skúške na prítomnosť alkoholu. Vždy som bol hodnotený ako dobrý pracovník.

Uvedomujem si, že skutočnosť, že svoju družku nájdem doma po návrate sz práce pod vplyvom alkoholu som mal riešiť iným spôsobom, len sa nazdávam, že vzhľadom na všetky uvedené okolnosti v zmysle ustanovenia §38 Trestného zákona mi súd uložil neprimerane prísny trest.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín , sp. zn. 6T/1/2024 zo dňa 05.04.2024 podľa § 321 odsek 1, písmeno e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.“

Vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora obhajca uviedol nasledovné :

„Uvedeným rozsudkom, vyhlásenom na hlavnom pojednávaní dňa 05.04.2024, sp. zn. 6T/1/2024 Okresný súd v Trenčíne uznal obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, trvalé bytom D. E. F., prechodne bydliskom Horná Súča, chatka pri RD 444, t.č. v ÚVTOS a ÚVV Hava, vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že pod vplyvom alkoholu dňa 23.08.2023 v čase okolo 13: 50 hodine v chatke bez popisného čísla v blízkosti rodinného domu v G. H., D. XXX, verbálne napadol svoju družku I. J., ktorej minimálne 5-

krát vulgárne nadával a následne sa jej vyhrozil, že ju zabije, čo zopakoval minimálne 5-krát, čím konanie obvineného vyvolalo u poškodenej obavu o život a zdravie. Okresný súd Trenčín uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Som presvedčený, že princípu individuálnej a generálnej prevencie trestu by zodpovedal nižší trest. Pokiaľ ide o okolnosti vzťahujúce sa k zabráneniu mi v ďalšej trestnej činnosti a výchovy k riadnemu životu, tieto prvky by boli dostatočne zabezpečené kratším trestom odňatia slobody.

K spáchaniu skutku som sa priznal, spolupracoval som a svoj čin som oľutoval. Mám za to, že výška trestu na ktorý som bol odsúdený je vysoká a v žiadnom prípade sa nemôžem stotožniť s tvrdením prokuratúry, že trest ktorý mi bol uložený je nízky a to aj s ohľadom na skutočnosť, že poškodená I. J. bola v čase spáchania skutku taktiež pod vplyvom alkoholu, vypovedala ku skutku pod vplyvom alkoholu a to dňa 23.08.2023, kedy sa na jej zavolanie dostavila polícia. O 14,30 hod bola vykonaná dychová skúška s pani J. s výsledkom 0,69 mg/L .

Pri výsluchu dňa 24.08.2023 odmietla svedkyňa - poškodená pani J. využiť svoje práve podľa § 130 Trestného poriadku vypovedať, čo svedčí o skutočnosti, že moje konanie v nej nevyvolalo obavu o život a zdravie.

Výpoveď svedka predstavuje jeden z dôkazných prostriedkov, preto sa vyžaduje, aby bola získaná zákonným spôsobom. Nakoľko pani J. vypovedala dňa 23.08.2023 pod vplyvom alkoholu, nemožno takto vykonaný výsluch svedka považovať v konaní za dôkazný prostriedok získaný zákonným spôsobom a to už aj s ohľadom na skutočnosť, že pani J. odmietla pri výsluchu, ktorý sa konal dňa 24.08.2023 vypovedať.

Ďalej chcem poukázať na skutočnosť, že som riadne zapojený do pracovného procesu.

V práci som nemal žiadne absencie a každé ráno som sa musel podrobiť skúške na prítomnosť alkoholu. Vždy som bol hodnotený ako dobrý pracovník.

Slovenské trestné právo je založené na zásade humanizmu a z tejto zásady vyplýva, že trest má spôsobiť iba takú ujmu, akú vyžaduje splnenie účelu trestu.

To znamená, že ujma ktorá je obsiahnutá v treste, nemá presahovať nevyhnutnú potrebu ochrany spoločnosti.

Uložením trestu v prísnejšej výmere by prevažovala represívnu zložku trestu nad ostatnými zložkami. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6T/1/2024 zo dňa 05.04.2024 podľa § 321 odsek 1, písmeno e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému zákonný, primeraný a spravodlivý trest, a to trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v § 360 odsek 2 Trestného zákona so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.“

Vo vyjadrení k odvolaniu obhajcu prokurátor uviedol nasledovné :

„V uvedenej trestnej veci obvineného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, bola na tunajšiu prokuratúru doručená dňa 26.04.2024 sťažnosť obhajkyne obžalovaného JUDr. Zuzany Krutej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/1/2024 zo dňa 16.04.2024, ktorým bola podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietnutá žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby. Následne dňa 10.05.2024 bola na tunajšiu prokuratúru doručená sťažnosť obžalovaného k vyjadreniu.

Uznesenie samosudcu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/1/2024 zo dňa 16.04.2024, ktorým bola zamietnutá žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku a väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka, považujem za zákonné a dôvodné.

Obžalovaný A. B. bol v minulosti až desaťkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, pričom pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona už bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/46/2022 zo dňa 14.06.2022, právoplatným toho istého dňa, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov, zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Predmetného skutku sa obžalovaný dopustil rovnako voči poškodenej I. J.. Nakoľko obžalovaný počas uvedenej skúšobnej doby nevedol riadny život, bol mu nariadený výkon trestu od 05.09.2023 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 07.01.2024. Ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou doposiaľ nebolo vykonané.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Trenčín sp. zn. OT/191/22 zo dňa 29.11.2022, právoplatným tým istým dňom, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 1.000,- Eur, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, zákaz činnosti riadiť motorové vozidlo v trvaní 24 mesiacov a prepadnutie vec

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený A. B. bol doposiaľ 3-krát priestupkovo riešený, a to pre priestupky na úseku dopravy, ale aj pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, kedy sa vulgárne vyjadroval vo vzťahu k poškodenej I. J..

Zároveň poukazujem na vypracovaný znalecký posudok MUDr. Imricha Glézla, znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 64/2023, z ktorého vyplýva, že obvinený netrpel duševnou chorobou, ale trpel v čase konania duševnými poruchami, a to Syndrómom závislosti na alkohole a bol v stave simplexnej (prostej) opitosti ťažkého stupňa. V súčasnosti trpí duševnou poruchou, a to Syndrómom závislosti na alkohole. Obžalovaný sa nadmerne oddáva užívaniu alkoholu a trestný čin spáchal v súvislosti s jeho nadmernou konzumáciou. Znalec navrhuje nariadiť obžalovanému ambulatnú ochrannú protialkoholickú liečbu.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný A. B. je osobou, ktorá má sklony páchať trestnú činnosť. Zároveň je u menovaného konštatované problematické konzumovanie alkoholu. V minulosti sa dopustil obdobného konania voči poškodenej, za čo bol nielen priestupkovo postihnutý, ale aj odsúdený.

Uznesenie samosudcu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6T/1/2024 zo dňa 16.04.2024 považujem vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť ako aj charakter spáchaného skutku, za zákonné a dôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol vyhovieť jeho odvolaniu a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla vyhovieť ich odvolaniu a odvolanie prokurátora navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, z obsahu dôvodov odvolania vyplýva, že v odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku

Zo spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku. Následne okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaniami prokurátora a obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému.

Z podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného a ich dôvodov vyplýva, že obe odvolania namietali neprimeranosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku. Zatiaľ čo prokurátor namietal neprimeranú miernosť uloženého trestu, obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody. S uvedenými odvolacími námietkami sa odvolací súd nestotožnil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že okresný súd pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a n) Tr. zákona (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti) nad pritažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený) uložil obžalovanému trest

odňatia slobody v dolnej polovici zákonom upravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí od 6 mesiacov do 26 mesiacov. Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd ďalej zohľadňoval predovšetkým osobu obžalovaného a jeho doterajší spôsob života, keď na obžalovaného už bolo v minulosti neúspešne pôsobené výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody za obdobnú trestnú činnosť. Okresný súd z uvedeného vyvodil záver o potrebe uloženia nielen nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj vo výmere presahujúcej výmeru trestu uloženého pri ostatnom odsúdení na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania obsahu trestného spisu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd na rozdiel od argumentácie odvolateľov v dôvodoch ich odvolaní pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu odňatia slobody obžalovanému v súlade s § 34 ods. 4 Tr. zákona prihliadal na všetky správne zistené okolnosti prípadu a pomery obžalovaného svedčiace tak v prospech, ako aj v prospech obžalovaného, ktoré majú oporu vo výsledkoch dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru odvolacieho súdu argumentácia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku (a nie len podľa predstáv odvolateľov) poskytuje jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky argumenty odvolateľov v dôvodoch ich odvolaní a odôvodňuje právny záver o zákonnosti ako aj primeranosti uloženého trestu.

Po preskúmaní správnosti a zákonnosti odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov o treste sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu o potrebe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému. Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil v krátkej dobe po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia za obdobný skutok ako v preskúmanom prípade. Zo zistení okresného súdu vyplýva, že v minulosti opakovane vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k dosiahnutiu výchovného účelu trestu u obžalovaného v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona a neodradil ho od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené skutočnosti svedčia o zjavnej neúčte obžalovaného k záujmom chráneným Trestným zákonom, u ktorého zistená špeciálna recidíva a zjavne sklony k úmyselnej trestnej činnosti zvyšujú mieru závažnosti jeho konania. Preto z hľadiska potreby ochrany spoločnosti a dosiahnutia nápravy u obžalovaného v zmysle 34 ods. 1 Tr. zákona uvedené skutočnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňovali uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ sa obhajoba v dôvodoch odvolania domáhala uloženia miernejšieho trestu odňatia slobody, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že neprospech obžalovaného svedčí tak recidíva trestnej činnosti, ako aj skôr konštatované sklony obžalovaného k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti, ku ktorého náprave v minulosti neprispeli ani viaceré nepodmienečné tresty odňatia slobody kratšieho trvania. Vzhľadom k týmto okolnostiam ani odvolací súd nemôže konštatovať, že by trest uložený okresným súdom obžalovanému vykazoval znaky neprimeranej prísnosti.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkami prokurátora o neprimeranej miernosti uloženého trestu. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri rozhodovaní o týchto otázkach správne zohľadnil nielen okolnosti v neprospech obžalovaného, na ktoré poukázal prokurátor vo svojom odvolaní, ale rovnako správne pri určovaní výmeru trestu prihliadal i na nie vysokú mieru závažnosti spôsobu spáchania trestného činu a s tým súvisiace ostatné okolnosti prípadu, ktoré svedčia v prospech obžalovaného, a ktoré majú oporu v dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní.

S poukazom na skôr uvedené skutočnosti, ktoré vyznievajú v prospech ako aj neprospech obžalovaného, a pri prevahe poľahčujúcich okolností, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody zodpovedá zásadám ukladania trestov podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona a z hľadiska ochrany spoločnosti a potreby nápravy obžalovaného spĺňa účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil s dôvodnosťou podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.